

ספר הזוהר

מהתנא האלוך

רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
וב- 2 דקות ביום ילמד ספרא דצניעותא.
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים"
(הגהות הרמ"ז דף קעח:)

פרשת בראשית

דף היומי יום ד' בשבוע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש ניסן שנת "ביאת משיח" - (771) תשע"א לפ"ק

בספרא דא יפקן מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אולבז 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115

חדש אדר תשע"א - לכבוד יומא הולוא

דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר נגאל

ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מוסד תפארת אריאל - סוכת לזיתן

מספר עמותה רשומה # 58033516

בראשות הרב הגאון רבי שמעון בר יוחאי שליט"א

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"

רחוב נתן אלבז 150 שדרות תובב"א, טל: 08-6899115

חודש אייר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הילולא דרבי שמעון בר יוחאי
ע"ה - ל"ג בעומר תשע"א לפ"ק

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

זוהר תורה

הַקְדָּמָה וְקִרְיָאָה נִרְגָּשֶׁת לְאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר

בְּשִׁבְחַ וְהוֹדָתָה לְהֵשִׁי"ת עַל כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ, וְעַל שְׂזַכְיֵנוּ בִּס"ד לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ עֲבוּר מִתְּפַלְלֵי בֵּית מִדְרָשׁ "מְדַרְשֶׁת שְׁדֵרוֹת". כִּידוּעַ לְכָל אֶחָד הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה שֶׁל לְמוּד זוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ שֶׁמְשַׁפְּיעָה עַל הָאָדָם קְדוּשָׁה וְטְהָרָה וְשִׁמְקֻרְבַת אֶת הַגְּאוּלָּה, וְעוֹד מַעֲלוֹת רַבּוֹת, עַל כֵּן בִּס"ד נֶאֱרָגוּ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ שֶׁכָּל אֶב יִלְמַד עִם בְּנוֹ בְּכָל יוֹם וּבְשִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ כַּמָּה דְּקוֹת מֵהַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְכָךְ נִסְיִים כָּל שְׁבוּעָה אֶת הַסְּדֵרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה. הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ יֵצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי" שֶׁבְּרָאוּ עוֹמֵד הַצְּדִיק הַקּוֹדֶשׁ רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאָס הָאֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א שֶׁמְשַׁקֵּיעַ אֶת כָּל יָמָיו לְמַעַן קְדוּשַׁת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְמַעַן זִכּוּי הַרְבִּים, וְלְמַעַן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד", - דַּעוּ לָכֶם כִּי לֹא בָשָׂר וְדָם מִבְּקִשׁ מִמָּכֶם, אֲלֵא הַשְּׂכִינָה הַקּוֹדֶשֶׁת וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה וְהִיכְלוּ שֶׁל מְשִׁיחַ, עִם הַמְּשִׁיחַ בְּעַצְמוֹ מִבְּקִשִׁים מִמָּכֶם כָּל רַבְנֵי בְּתֵי הַכְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, אֲנֵא לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמַיִם וְלְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה, הַדְּפִיסוּ אֶת הַסֵּפֶר לְמִתְּפַלְלֵי בֵּית מְדַרְשְׁכֶם, לְמַעַן יִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם וּבְפֶרֶט בְּשִׁבְתָּ קוֹדֶשׁ מֵהַזּוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ, וּבִס"ד כָּל שְׁבוּעָה לְסַיֵּם אֶת הַסְּדֵרָה שֶׁל הַשְּׁבוּעָה, אֵין צוֹרֵךְ לְבַקֵּשׁ רְשׁוּת, כָּל מִי שְׂרוּצָה יְכוֹל לְהִיּוֹת מְהַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים וְלְהַדְפִּיס עוֹד וְעוֹד עוֹתָקִים. - אִם עֲדִין יֵשׁ לָכֶם סִפְקוֹת [אוּ צְרִיכִים עֲזָרָה] הַתְּקַשְׁרוּ לְמַפְעֵל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי, בְּטֵלְפוֹן: 054-8436784. - לְמַעַן קְרוֹב הַגְּאוּלָּה עֲשֵׂה זֹאת עִכְשָׁו, אַל תַּחֲפֹה לְמַחֵר !!! - הַרְבַּ שְׁמַעוֹן בְּר יוֹחָאִי.

בְּרַבַּת כ"ק אֲדָמוּ"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

"יִפֹּל מִצְדָּה אֶלְף וּרְבָבָה מִימִינָה אֶלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ", וְעַל כָּל הַגּוֹיִם הַרְשָׁעִים תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימַתָּה וְפַחַד" וְכָל מַחֲשַׁבְתֶּם הַרְעָה תִּשׁוּב בְּרָאשִׁים, "בוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרוּהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעֵל. יָשׁוּב עִמָּלוּ בְּרָאוּשׁוֹ וְעַל קְדָקְדוֹ חָמְסוֹ יִרְד". - הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה לְשִׁדְרַת הָעִיר שְׂזָכוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּפֶר "זוֹהַר תּוֹרָה" וְלַחֲלֹק לְבְתֵי מְדַרְשׁ, וּבּוֹדָאֵי בְּזָכוּת הַהַתְּדַבְּקוֹת בְּרִשְׁב"י זִי"ע לֹא יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָּר, וַיִּשְׁמְרוּ מִכָּל מַשְׁחִית, וְכִמוֹ שְׁנַעֲשׂוּ נִסִּים לְיִשְׂרָאֵל בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם "וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם. וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֲשָׁךְ וַיֹּאֲרֵ אֶת הַלְּיָלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּיָלָה". כֵּן יִסּוּכָךְ וַיִּגַּן זְכוּתָא דְרִשְׁב"י עַל כָּל הַלּוֹמְדִים וְהַמְּסִיעִים וּמְזַכֵּי הַרְבִּים לְהַשְׁמֵר וְלִהְיוֹת מְהַפְּצוֹת וְהַטִּילִים שֶׁל יִנְזָקוּ כָּלֵל וְעַקָּר, וְלִהְתְּבָרַךְ בְּכָל מִילֵי דְמֵיטַב וְלְזָכוּת לְגְאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בִּב"א, כִּי"ר.

תוכן הענינים ומפתחות הזוהר

- כד. יום הששי - נתיסד הכל כאחד
- כה. ויכלו וגו' - זו האומנות של תורה שבכתב ושבעל פה
- כו. העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שהגיע יום השביעי
- כז. אחר שנגמרו כל המלאכות נקרא ה' אלוקים - שם מלא
- כח. בריאת רוחות ושדים - גם הם לתקון העולם
- כט. מי שאינו חי על פי תורה, כעובדי כוכבים ומזלות, אין לו קיום בעולם
- כס. כשנשלם שמו של אברהם שם הקודש נשלם ואדם וחוה הגיעו למנוחתם
- כא. עד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחוה במנוחה במקומם
- כב. כל מה שיש בעולם נברא עבור האדם
- כג. לא. האדם בכללותו
- כד. לב. שלשה מדרגות באדם - נפש רוח ונשמה
- כה. ויביאה אל האדם - בתיקון שלה ככלה בחופתה
- כו. לג. גן עדן שלמטה מדור לרוחות הקדושים
- כז. לד. וצדיק יסוד עולם

- כח. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'
- כט. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז ע"ב
- כס. זוהר חלק ב' פרשת פקודי - דף רכ"ב עמוד א'
- כא. זהר חלק ב' פרשת משפטים - דף קי"ג עמוד ב'
- כב. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד ב'
- כג. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ד עמוד ב'
- כד. זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ע"א
- כה. זהר חלק א' פרשת בראשית - דף קכ"ח עמוד א'
- כו. זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ח עמוד א'
- כז. זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ו עמוד א'
- כח. זוהר חלק ב' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'
- כט. זהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ט
- כס. זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף ק"נ עמוד א'
- כא. זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ח

זוהר תורה

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד א'

כד. יום הששי - נתיסד הכל כאחד

"וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי", למה נשתנה בכל שאר הימים שלא נאמר בהם ה"א^[נח], אלא כאן כאשר נתיסד העולם, נתחברה בחינת נקבה בבחי' זכר בחבור אחד, ה"א נתחברה עם ששי שהוא מדת היסוד, להיות הכל אחד^[נס] וזה הוא ויכלו, שנתיסד הכל כאחד, נתיסדו מהכל ונשתלמו בכל..

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז ע"ב

כה. ויכלו וגו' - זו האומנות של תורה שבכתב ושבעל פה

"וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם" אמר רבי שמעון: זו המלאכה והאומנות של תורה שבכתב, והמלאכה והאומנות של תורה שבעל פה, "וְכָל צְבָאָם" - אלו הפרטים של התורה, אופני התורה, שבעים פנים לתורה, ויכלו, שנתקיימו ונתיסדו זה בזה, שמים וארץ, פרט וכלל^[ס] וכל צבאם, סודות התורה, דיני טהרה שבתורה, דיני טומאה שבתורה.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי - דף רכ"ב עמוד א'

כו. העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שהגיע יום השביעי

"וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה" אמר רבי חזקיה: בא וראה אף על פי שכל המלאכות נגמרו כל אחת ואחת, העולם כולו לא היה שלם בקיומו עד שבא יום השביעי, שכאשר בא יום השביעי אז נגמרו כל המלאכות, והשלים בו הקדוש ברוך הוא את העולם, זה שכתוב: "וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

זוהר תורה

זיו הזוהר

נט. שלא נאמר בהם יום הראשון יום השני וכו'.

נט. לאחר שנברא הכל בששת ימי המעשה בכח השש הספירות, כיון שבא יום השביעי יום השבת שהוא כנגד ספירת מלכות הנרמות באות ה' האחרונה של השם הוי"ה ברוך הוא, שעל ידה מתנהג כל עניני עולם העשייה ושהיא בבחינת נוקבא, אז נתחברה מדה הזאת השביעית במדה השישית שנקראת יסוד, והיינו שביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו.

ס. כמו שבפרט וכלל אין בכלל אלא מה שבפרט כך אין בארץ אלא מה שיש בשמים וכל מה שיש בארץ הוא כדמיון מה שיש למעלה בשמים.

מֵלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה", בזה היום נשלמה בקיום כל המלאכה שעשה.

זהר חלק ב' פרשת משפטים - דף קי"ג עמוד ב'

אחר שנגמרו כל המלאכות נקרא ה' אלוקים - שם מלא

בא וראה בכל מעשה בראשית - לא נאמר שם מלא, אלא אלקים, אלקים, בכל מה שנברא, עד שכל המלאכה נתיסדה בערב שבת, ואחר שנתיסדו כל המלאכות נקרא ה' אלקים, שם מלא, ואעל פי שבשם אלקים נברא הכל, לא נתיסד בעשיה כל מה שנברא עד ערב שבת, בשעה ההיא נתיסד הכל בעשיה, שכתוב: **"וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה"**, ונתקיים במעשה.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ז עמוד ב'

כז. בריאת רוחות ושדים - גם הם לתקון העולם

"וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבֹת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת", אמר רבי שמעון: לעשות - לייסד ולתקן הכל בכל יום ויום, להוציא רוחות ונשמות, ואפילו רוחות ושדים, ואפשר תאמר שאין הם לתקון העולם, לא כן, שהרי הם לתקון העולם נבראו, ולהכות בהם לרשעי העולם, שהם הולכים לנגדם להוכיח להם, ולפיכך לתקון העולם נבראו, בוא וראה מה כתוב בשלמה (שמואל ב' ז'): **"וְהִכַּחֲתִיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבִנְיָעֵי בְּנֵי אָדָם"**, מי הם נגעי בני אדם - אלה המזיקין, בוא וראה בשעה שנבראו נתקדש יום השבת, ונשאר רוחות בלי גוף, ואלה הם בריות שלא נתיסדו, ומצד בחינת שמאל הם פסולת של זהב^[א] ועל כן משום שלא נגמרו והם חסרים, שם הקודש אין שורה בהם ולא נדבקו בו, ופחד שלהם מן שם הקודש הוא, ומזדזעים ומפחדים ממנו, ובוא וראה אלה הבריות הן פגומים מלמעלה ומלמטה, ולפיכך אין נדבקים למעלה ואין נדבקים למטה, ואלה הם שכתוב בהם - **"אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹקִים לַעֲשׂוֹת"**^[ב] שלא נשלמו למעלה ולמטה.

זינו הזוהר

הַיְהוָה יִשְׁמְרֵנוּ וְיִסְמְךָ יְיָ הַיְהוָה מִכָּל יְהוָה

סא. זהב מורה על דין מצד גוון האדום שלו, ופסולת של זהב היינו מותרות ותגבורת הדינים.
סב. לעשות היינו שחסר להם גמר המלאכה שהיא העשיה להתגשם בגוף.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף כ"ד עמוד ב'

כח. מי שאינו חי על פי תורה, כעובדי כוכבים ומזלות, אין לו קיום בעולם

"אלה השמים והארץ", ראשי תיבות - תה"ו, הרי ביארנו כל מקום שכתוב אלה - פסל את הראשונים, ואלה - הם תולדות של תהו שנרמזו בפסוק שני, והארץ היתה תהו ובהו, אלה הם שאמרו עליהם שהקדוש ברוך הוא ברא עולמות והחריבם, ועל כן הארץ היתה תוהו ובוהה, ואם תשאל איך ברא הקדוש ברוך הוא עולמות להחריבם, מוטב היה שלא לברוא אותם אלא ודאי כאן יש סוד מה שאמרו שהחריבם, הקדוש ברוך הוא ברא העולם, ובראו עם התורה, כמו שביארו בהפסוק בראשית^[ס] שנאמר בה (משלי ח'): "ה' קנני ראשית דרכו", ובזה הראשית ברא את השמים ואת הארץ, והוא תומכם בתורה, לפי שברית כתוב בו בבראשית ונאמר: בו "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתני", שהתורה היא ישוב העולם ואותן אומות העולם שהיו עובדי כוכבים ומזלות ולא קבלו את התורה, נשאר חרבים ויבשים^[ס] וזה הוא שהקדוש ברוך הוא ברא עולמות והחריבם, אלה הם שלא רצו לקבל התורה, אבל לא שהקדוש ברוך הוא משחית מעשיו כמו שיחשבו אנשים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ד ע"א

כט. כשנשלם שמו של אברהם שם הקודש נשלם ואדם וחוה הגיעו למנוחתם

"בהבראם ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים", למדנו בהברא"ם הוא צירוף באברה"ם, שהכל היה תולה עד שנברא שמו של אברהם כיון שנשלם שמו של אברהם^[ס] גם שם הקודש נשלם, זה שכתוב: "ביום עשות ה' אלקים ארץ ושמים".

זיו הזוהר

סג. בשביל התורה שנקראת ראשית.

סד. בלי חכמה ובלי אנושית ובלי אמונה.

סה. כי אברהם הוא הראשון שהיה מודיע ומפרסם בעולם שיש רק בורא אחד ושהוא מנהיג העולם בהשגחה פרטית.

זהר חלק א' פרשת בראשית - דף קכ"ח עמוד א'

עד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחווה במנוחה במקומם

רבי שמעון אמר: "אלה תולדות השמים והארץ בהפראם", ולמדנו באברהם, תולדות השמים והארץ, זה אדם וחווה, אלה השמים והארץ לא כתוב, אלא תולדות השמים והארץ, ולא תולדות בן אדם, ואדם וחווה נתקיימו בעבור אברהם^[ס] ועד שבא אברהם לא נתקיימו אדם וחווה במקומם במנוחה בעולם ההוא.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ח עמוד א'

ל. כל מה שיש בעולם נברא עבור האדם

"וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח וגו'", אמר רבי אבא - בא וראה שכל מה שנברא בעולם לא נברא אלא בשביל האדם, וכולם בעבורו מתקיימים, ולא נתגלו בעולם, אלא כולם נתעכבו עד שבא זה שנקרא אדם, זה שכתוב: "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגו'", טרם, עד לא, כתרגומו, לפי שהצורה העליונה לא נתגלה, זה שכתוב: "ואדם אין", כלומר כולם נתעכבו בשביל אותה הצורה, עד שנתגלה.

זוהר חלק ג' פרשת תזריע - דף מ"ו עמוד א'

לא. האדם בכללותו

"וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה" וייצר - בשתי יודי"ן, בשני יצרים, יצר טוב ויצר רע, אחד נגד מים, ואחד נגד אש, ה' אלקים שם מלא, את האדם, כולל זכר ונקבה, עפר מן האדמה, זו העפר של ארץ הקדושה שמשם נברא, והוא המקום של בית המקדש, ויפח באפיו נשמת חיים, זו הנשמה הקדושה שנמשכה מאותן החיים שלמעלה, ויהי האדם לנפש חיה, שנכלל בנפש

זיו הזוהר

סו. כי אברהם ושרה היו מתקנים החטא של אדם וחווה כידוע.

קדושה מן חיה עליונה שהוציאה הארץ^{טז} שכתוב: "תוצא הארץ נפש חיה", זו נפש מן חיה עליונה ההוא.

זוהר חלק ב' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

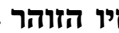
לב. שלשה מדרגות באדם - נפש רוח ונשמה

"וַיִּפַּח בְּאַפֵּיו נְשָׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה", אמר רבי יצחק: בוא וראה, כאשר ברא הקדוש ברוך הוא לאדם, כנס עפרו מארבע רוחות העולם, ועשה את גופו במקום בית המקדש למטה, והמשיך עליו נשמת חיים מן בית המקדש שלמעלה, והנשמה היא כלולה בשלש מדרגות, ועל כן שלשה שמות הם להנשמה, כדמיון סוד העליון^{טז} נפש רוח נשמה, נפש הרי ביארנו שהיא למטה מכולם, רוח הוא הקיום השולט על הנפש, והוא מדרגה עליונה על הנפש לקיים עליה בכל כראוי, נשמה היא קיום העליון על הכל ושולטת על הכל, היא מדרגה קדושה עליונה על כולם, ואלה שלש מדרגות נכללות בהאנשים, לאלה הזוכים לעבודת רבונם, שהרי בתחלה יש בו רק נפש, והיא תיקון קדוש להתתקן בה האדם, כיון שבא האדם להטהר במדרגה הזאת, נתתקן להתעטר ברוח, שהוא מדרגה הקדושה השורה על הנפש, להתעטר בו אדם ההוא שזוכה לזה, כיון שנתעטר בהם בנפש ורוח, ונכנס ונתתקן בעבודת רבונו כראוי, אז שורה עליו גם נשמה, מדרגה עליונה הקדושה השולטת על הכל, בשביל להתעטר במדרגה עליונה הקדושה, ואז הוא שלימות של הכל, שלם בכל צדדים לזכות בעולם הבא, והוא אוהבו של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (משלי ח'): "לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יְשׁ", מי הם הנקראים אוהבי, אלה הם שנשמה קדושה יש בהם.

זהר חלק ג' פרשת ויקרא - דף י"ט

ויביאה אל האדם - בתיקון שלה ככלה בחופתה

רבי שמעון אמר: בוא וראה ממקור תהום רבה העליון נמצאת נקבה אחת, שהיא רוח מכל הרוחות, והרי ביארנו כי לילית שמה, והיא היתה נמצאת בתחלה

זיו הזוהר

סז. חיה עלאה היינו עולם הבינה שנקרא אימא עלאה, הארץ היינו עולם המלכות שנקרא אימא תתאה, ונשמת אדם לא יכלה להופיע בעולם הזה ישר ממקור עילאה אלא שנצרכה להשתלשל על ידי עולם המלכות, והיינו הרמז של תוצא הארץ.

סח. סוד העליון הוא ג' העולמות יצירה בריאה אצילות שהם למעלה מעולם הגשמי שנקרא עולם העשיה, וכן באדם הגוף הגשמי מעולם העשיה ונפש האלהית נגד עולם היצירה והרוח

אצל אדם הראשון, ובשעה שנברא אדם ונגמר גופו, נזדמנו על גוף ההוא אלף רוחות מצד בחינת שמאל^ט זה בקש לכנוס בו וזה בקש לכנוס בו, ולא היו יכולים, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא, ואדם היה שוכב גוף בלי רוח, ומראה שלו ירוק היה, וכל אותן הרוחות היו סובבים עליו, בשעה ההיא ירד ענן אחד ודחה לכל אותן הרוחות, הוציא רוח ההוא של נפש חיה העליונה לנפוח בו באדם, שיהיה כלול משני צדדים כראוי^ע זה שכתוב: "וַיִּפַּח בְּאַפֵּיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה", לנפש חיה - ממש^א, וכאשר עמד אדם היתה נקבתו דבוקה בצדו, ואותה נשמה הקדושה שבו היתה בכח לשמש לצד זה ולצד זה, והיתה די לזה ולזה, לפי שכך היתה נכללת^{עב} אחר כך נסר הקדוש ברוך הוא לאדם ותיקן לו נקבתו, זה שכתוב: "וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֶּלַע וְגו'" ויביאה אל האדם בתיקון שלה ככלה לחופה, כשראתה לילית כך ברחה, והיא בכרכי הים, ועד עתה מוכנת להרע לבני העולם.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה - דף ק"ג עמוד א'

לג. גן עדן שלמטה מדור לרוחות הקדושים

"וַיִּטַע ה' אֱלֹקִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם", אמר רבי יצחק: גן עדן - הוא בארץ נטוע עם אותן הנטיעות שנטע שם הקדוש ברוך הוא, הוא נטע אותו בשם שלם כדמיון העליון למעלה^{עג} וכל הצורות העליונות מרוקמות ומצוירות בזה הגן עדן שלמטה, ושם אותן הכרובים אין הם מפותחים בפתוחי אנשים, מזהב או מדבר אחר, אלא שכל האורות שלמעלה מפותחים ומצוירים בציוור מרוקם, מעשי ידי אומנות השם השלם של הקדוש ברוך הוא, וכלם מחוקקים שם, וגם כל הדמותים והצורות שבעולם הזה כולם מצוירים שם, ומפותחים ונחלקים שם, הכל כדמיון הנמצאים בעולם הזה, ומקום זה הוא מדור לרוחות הקדושים,

זוהר תורה זיו הזוהר

נגד עולם הבריאה והנשמה נגד עולם היצירה.

ט. כחות הטומאה נקראים בשם שמאל כיון ששורשם הוא במדת הדין.

ע. שני צדדים היינו זכר ונקבה.

עא. פירוש כדמיון נפש חיה שבשמים הכלולה מן בחינת זכר ומן בחינת נקבה.

עב. פירוש שגם הנשמה שלו היתה נכללת מן ב' בחינות של זכר ונקבה.

עג. פירוש כדמיון הגן עדן שלמעלה.

זוהר תורה

בין אלה שבאו לעולם הזה, בין אלה שלא באו לעולם הזה, ואלה שעתידים לבוא לעולם הזה, כל אלה הרוחות מתלבשים בלבושים וגופות ופרצופים כדמיון עולם הזה, ומסתכלים שם בזיו כבוד רבונם, עד שבאים לעולם הזה, ובשעה שיוצאים משם לבוא לעולם הזה, מתפשטים אלה הרוחות מגוף ההוא ומן הלבוש אשר שם, ומתלבשים בגוף ובלבוש שבועולם הזה, ועושים מדורם בעולם הזה בלבוש וגוף הזה שהוא מטפה סרוחה, וכאשר בא זמנו ללכת ולצאת מעולם הזה, אינו יוצא עד שמלאך המות מפשיט לו לבוש הגוף הזה, ואחר כך כשזוכה הולך הרוח ומתלבש בגוף אחר ההוא אשר בגן עדן, שהפשיטו כאשר בא לעולם הזה, ואין שמחה להרוח מלבד בגוף ההוא הנמצא שם, ובה יושב והולך ומסתכל להבין בסודות עליונים, מה שלא יכל להבין ולהסתכל בעולם הזה בגוף הזה, וכאשר מתלבשת הנשמה באותו הלבוש של העולם ההוא, הרבה תענוגים והרבה שעשועים יש לה שם.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ח

לד. וצדיק יסוד עולם

"וְנָהַר מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵרֶץ וְגו'", אמר רבי אלעזר: כאשר ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, תמכו על עמוד אחד, וצדיק שמו, וצדיק זה הוא קיום העולם, וזה הוא המשקה והזן לכל^[ע] שכתוב: **"וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָאֵרֶץ"**^[ע] ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים", מהו יפרד - אלא שאותו המזון והמשקה של הנהר ההוא נוטל הכל הגן, ואחר כך מתפזרת משקה ההוא לארבע צדדי העולם, וחרבה הם המצפים לשתות ולהזין משם, כמו שכתוב: **"עֵינֵי כָל אֲדָמָה יִשְׁבְּרוּ וְאֶתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ"**.

זיו הזוהר

זוהר תורה

עד. הספירה המשמשת להעביר השפע מעולם של בחינת זכר אל העולם של בחינת נקבה נקראת בשם יסוד וצדיק, וזהו יסוד צדיק בשבעה נעלם, שהוא נעשה ונעלם במדה השביעית ספירת מלכות בחינת נקבה כאשר מעביר אליה השפע, והיינו גם כן אות ברית הוא לעולם, ועל ספירה זו שנקראת צדיק עומד העולם כי על ידו באה השפע מעולם העליון לעולם התחתון, והיינו שהוא משקה זון את לכל. **עה.** עדן רמו על ספירת יסוד צדיק שנשפע על ידו השפע והנו רמו לספירת מלכות המקבלת השפע להשפיע בפרטיות להנבראים הנמצאים בעולם הזה.

ספר הזוהר הקדוש המחולק

מנוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המחולק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מחולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרו ב יופיע בעז"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
מבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפת: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תנינה: 09-8323442

"הרעים יצאו הדופים"
כל הפועלים ומפעילים למען קרוב האולה יוכו
שמשיח ויאה באצבעו לכיונם ויאמר:
"מנותכם היועתי"
שליחי מצוה הרוצים לקנות את הסט ולדאוג לחלוק באופן
מסודר ב-32 כרכים לבתי מוסד/ מדרש בערים, בשכונות,
במושב, בישובים, בבסיסי צה"ל ובקהילות היהודיות כחול
מיוזמים לתקשר: 0548-436784

סט הזוהר הקדוש
המחולק-לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
בבית הדנסת/ המדרש - בשבת, ובכל זמן.

כל כרך מתחלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוה"ק
יחדיו כאיש אחד.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

זה"ק המחולק

ספר הזוהר

ספרא דצניעותא

דה היוםי

אשר חברו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א
ובו כלל את כל תורת הנסתר, ופידוע שהרשב"י ניצוץ נשמת
משה רבינו ע"ה, על פן חילקו בחמשה חלקים פדגמת המשה
חומשי תורה.

מחלק ללמוד שבועי - דה ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו בשבוע אחד,
מפיון שהוא פולל כל תורת הסוד בקצרה נחשב לו כלומד את כל
הזוהר הקדוש. וזכה כל אחד יקום דברי התנא האלקי שנו מידותי
- למדו תורת (גישן סו, א). ועל ידי למודינו זה נזכה "דהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגוון כמלך בראש (אור החמה).

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקרוב הגאולה ברחמים

ובספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי בב"א

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספרא דצניעותא בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא וישראל חד הוא"

יצא לאור על ידי בית מדרש "מדרשת שדרות"
רחוב נתן אלתר 150 שדרות תובב"א טל: 08-6899115
חדש איר תשע"א - יצא לאור לכבוד יומא הלווא
דרבי שמעון בר יוחאי ע"ה - ל"ג בעמר תשע"א לפ"ק
שנת "ועת צרה" היא ליעקב וממנה יושע. בזכות לימוד הזוהר
נגאל ברחמים. תשע"א = "ועת צרה" = "ביאת משיח"

הַקְדָּמָה

יְהוּדִים ה'תְּקַבְּצוּ וְלִמְדוּ ה'זֶהר הַקְדוֹשׁ הַמְסֻגָּל לְכָל מְרַפָּא וְלַפְעַל יְשׁוּעוֹת וְלִקְבַלַת הַתְּפִלוֹת, וְכַדְבָּרֵי הַקְדוֹשׁ הַצְּדִיק הַמְּלוּכֵן רַבִּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן בְּסִפְרוֹ "בְּגַדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח (עֵמוּד קי"ב עַל הַפְּסוּק "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נַחֲזֵר לְעִנְיָן רֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשׁ לְהַשְׁלִים הַמְזֻמּוֹר עַל הַדֶּרֶךְ הַרֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשְׁתִּי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתַבְנוּ דְכַשְׁחוּשֵׁב הָאָדָם תָּמִיד שֶׁהַשְׂכִּינָה בֵּין עֵינָיו כָּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "שׁוֹיִתִּי ה' לְנֶגְדֵי תְּמִיד", הַקֶּב"ה מְדִיחַ מֵעַלְיוֹ כָּל הַמְקַטְרָגִים וְהַמְשַׁטְיָנִים וּמְקַבֵּל תְּפִלוֹתוֹ, וּבְכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרֵא לוֹ הוּא עוֹנֶהוּ. וְעַל זֶה יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת כִּי לֹא שִׁיךְ הַדְּבָר הַזֶּה כִּי אִם בְּיִודְעֵי סוּדוֹת ה' לְעִשׂוֹת יְחוּדִים לְמַעַלְהָ וְכָמוֹ שֶׁאֲמַר נָמִי דוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם "קְרוֹב ה' לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת", וְהָאֵמֶת הוּא, שִׁיּוּדַע סוּדוֹת ה' לְעִשׂוֹת יְחוּדִים בְּמִרְכָּבָה הַעֲלִינָה, וְאִם אֵינוֹ יוֹדַע, דְּכָר פְּשוּט הוּא דֵּהַחִיצוֹנִים דּוֹחִים תְּפִלְתוֹ לְחוּץ, וְאִם כֵּן, הֵיכִי אֲמַרִּינֵן עַכְשָׁו דְכַשְׁיֵהִי הָאָדָם מִשְׁוֵה ה' נֶגֶד עֵינָיו עֲנֶהוּ ה' בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרְאוֹ, וּמְדַחָה מֵעַלְיוֹ כָּל הַמְשַׁטְיָנִים, וְלִזָּה בֵּא דוֹד הַמְּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְהַשְׁמִיעֵנוּ דֵּהַקֶּב"ה בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת, וְכַשְׁרוּאָה שֶׁהָאָדָם פּוֹנֵתוֹ לְעֵבוֹד אוֹתוֹ בְּלִבְבֵי שְׁלָם, וְדוּאָג לְדַעַת סוּדוֹ וְיְחוּדָיו כְּדֵי לְעוֹבְדוֹ כְּרֵאוּי, וְעַדִּין לֹא הִשְׁיָגָה יְדִיעַתוֹ, כְּגוֹן זֶה הַקֶּב"ה מַחְזִיק בְּיָדוֹ וּמַגֵּן עָלָיו מִן הַחִיצוֹנִים, וְנוֹתֵן בְּלִבּוֹ חֻכְמָה וּבִינָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְיְחוּדָהָ, וְזֶה שֶׁאֲמַר הַכְּתוּב כָּאֵן "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הַפְּתִי יְדוּעַ הוּא שָׂאִין לוֹ דַעַת, וְלִגְבֵי יְחוּד ה' כָּל זְמַן שָׂאִין הָאָדָם יוֹדַע הַסּוּדוֹת כְּדֵי לְעִשׂוֹת יְחוּדִים עַדִּין פְּתִי הוּא, וְיֵשׁ עָלָיו קְטְרוּג מִן הַחִיצוֹנִים, אֲמָנָם כְּשֵׁרוּאָה הַקֶּב"ה שֶׁהָאָדָם נִתֵּן דַעַתוֹ וְלִבּוֹ לְחַקוֹר וּלְהַבִּין סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּדֵי לְעֵבוֹד ה' בְּשְׁלָמוֹת, מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁנִּתֵּן דַעַתוֹ הַקֶּב"ה

הַמְשַׁךְ בְּגִלְיוֹן הַבַּא

פתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבני, לאסחרא ולאגנא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועין עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אליו אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב ויטע יי אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתכחו איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתון אתגליפו בגוניהון (ס"א בגינהון).

על האי, (ס"א על האי מאן דחוי בחלמיה דיקנא) חלמא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאשיט גדיה ליה ינדע דשלים במאריה) שלים במאריה. שנאין תחותוי יכנעון. כל שפן דיקנא עלאה דנהירא (ס"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בזעירא חס"ד סתם, כד אצטריך נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאוי יכנעון תחותוי גדין הוא כדיל דהוא בחלמיה כל שפן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בזעירא חסד סתם).

פתיב ויאמר אלהים ישראל המים שרין נפש חיה, כלומר, (נ"א ח"י ר"ה) י"ה אתפשט נהירו דדא בדא, פלא אתרחשוון בזמנא דדא, מים טבאן מים בישון. בגין דאמר ישראל, אתפללו דא בדא. חיה עלאה, חיה תתאה. חיה (דף קע"ח ע"א) טבא. חיה בישא.

וילאמר אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. כד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סטרא דדכר. אלהים סטרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקוניו כאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקימו.

דינין דדכורא תקיפין ברישא, בסופא ניחין. דנוקבא באיפכא. וי"ה

אזהר תורה

קונטרין דקטורא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגוהא אשתכח. אי אתבסמו דיניו, בעא עתיקא. אתא חניא על נוקבא, וקינא דזוהמא אתתקון בגוה, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קון. קינא דמדורא דרוחין בישינ ועלעולין ומטפורין.

אתקין ביה בהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתקללו בפרט ובכלל, שוקין ודרועין, ימינא ושמאלא. דא אתפלג בסטרוי אתתקון דבר ונוקבא יה"ו. י' דבר. ה' נוקבא. ו' כתיב זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם. דיוקנא ופרצופא דאדם יתיב על פרסיא, וכתיב (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

דבר אחר ישרצו המים, תרגום ירחשון. כלומר, כד מרחשין בשפוותיה פתגמי צלותא, בזפותא, ובנקיות דעתא, ובמיא הוה רחיש נפשא חיתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה למאריה, ושפוותיה מרחשין בהאי גוונא מתתא לעילא, לסלקא יקרא דמאריה, לאתר דשקין דעמיקו דבירא, נגיד ונפיק. לבתר ינגיד לאמשכא מלעילא לתתא, מנהוא שקיא דנחלא, לכל דרגא ודרגא, עד דרגא בתראה לאמשכא נדבה לכלא מעילא לתתא. לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא דמונה דמהימונתא ויעבדון כל משאלוהי, בין שאלתא דעבורא, בין שאלתא דיחידא.

ושאלתא דאית לבר נש לשאלא ממאריה, הן מסודרות בט' גווני, אית באלפא ביתא, ואית באדכר מכילוהי דקודשא בריך הוא, רחום וחנון וגו'. אית בשמהן קירין דקודשא בריך הוא, פגון אהיה, יה, יהו, אל, אלהים, יי צבאות, שדי, אדני.

זוהר תורה

